

vanemæssige Sikkerhed og derved paatager sig en særlig Risiko.

Udvalget stiller under Hensyn til, at en tilsvarende Bestemmelse findes i Sparekasselovforslaget, Ændringsforslaget under Nr. 9.

Et *Mindretal* (P. E. Hansen, Jørgen Jensen, N. Jensen-Nybjerg, Jensen-Sønderup, Kvist og Moesgaard-Kjeldsen) finder Anledning til at fremsætte følgende Bemærkninger til Begrundelse af de under Nr. 4 stillede Ændringsforslag:

I den af Bank- og Sparekassekommissionen under 1. Juni 1912 afgivne Betænkning er det fremhævet, at man bør tilstræbe en Adskillelse mellem Bankvirksomhed og Sparekassevirksomhed. Kommissionen udtaler, „at det — selv bortset fra, hvad der maatte være en naturlig Følge af den særegne Udvikling, Sparekassevirksomheden har gennemgaaet her i Landet — maa anses rettest i saa stor Udstrækning som muligt at søge, ogsaa i den almindelige Bevidsthed, at fastslaa en skarp Adskillelse mellem Sparekassevirksomheden paa den ene Side og Bankvirksomheden paa den anden“. Og ud fra denne Betragtning mener Kommissionen, at „Offentligheden har betydelig Interesse i og et naturligt Krav paa ved Henvendelse til et Pengeinstitut straks at kunne komme til Klarhed over, til hvilken af de to nævnte Arter af Virksomheder vedkommende Institut henhører.“ (Rigsdagens Forhandlinger 1912—13, Tillæg A. Sp. 2767). De her citerede Udtalelser af Kommissionen angaaende det ønskelige i at drage et skarpt Skel mellem Bank- og Sparekassevirksomhed deles fuldt ud af nærværende *Mindretal*, og dette vilde derfor ogsaa principalt foretrække, at man ved en ny Lovgivning om Sparekasse- og Bankvirksomhed gik til en rationel og fuldstændig Adskillelse mellem disse Virksomheder. En saadan Adskillelse vilde formentlig naas, saafremt man forbeholdt Stempelfrihed for Kontrabøger for Sparekasserne; antagelig vilde dette medføre, at Bankerne ikke udstedte Kontrabøger til Ind-

skydere, hvad *Mindretallet* anser for den mest tilfredsstillende Ordning. Man bør nemlig ikke se bort fra, at der til Begrebet: *Opsparing* i den almindelige Bevidsthed knytter sig Begrebet: *Sparekassebog*, og nogen Ændring heri vil neppe fremkomme ved, at en Del af de „Bøger“, der udviser Tilgodehavender i et Pengeinstitut, hedder „Bankbøger“, medens andre hedder „Sparekassebøger“. *Mindretallet* føler sig overbevist om, at langt det største Tal af Indskyderne i Sparekasser saavel som Banker gaar ud fra, at naar de blot faar „en Bog“ for deres Indskud, kan de deri se et Bevis for, at de indsatte Beløb anvendes eller anbringes af det paagældende Pengeinstitut som *Sparemidler*, og *Mindretallet* anser det for en Fordel, at denne Sammenhæng imellem Sparekassebøger og Sparemidler styrkes og udvikles.

Som anført i den af et *Mindretal* (Jørgen Jensen, N. Jensen-Nybjerg, Jensen-Sønderup, Kvist, Moesgaard-Kjeldsen, Johannes Pedersen og R. Rasmussen) fremsatte Udtalelse i den af Folketingsudvalget den 27. Maj 1914 afgivne Betænkning (Rigsdagens Forhandlinger 1913—14, Tillæg B. Sp. 2734) maa *Mindretallet* under de foreliggende Forhold anse det for udelukket at opnaa fornøden Tilslutning til et Ændringsforslag, hvorefter Stempelfrihed alene kan tilstaa for Sparekassebøger, og har derfor kunnet tiltræde det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag, hvorefter der af Indlaan paa Kontrabog ikke maa gives højere Rente, end der vilde kunne opnaas ved Indkøb af Kreditforeningsobligationer af de aabne Serier. Det nævnte Ændringsforslag er efter *Mindretallets* Mening Udtryk for den foran omhandlede almindelige Opfattelse: at de paa Kontrabog i et Pengeinstitut indsatte Beløb maa betragtes som og derfor med Hensyn til Udbytte ligestilles med *Sparemidler*, hvad enten Anbringelsen sker i en Bank eller en Sparekasse.

Naar Banker og Sparekasser paa denne Maade ligestilles saavel i Henseende til Brugen af stempelfri Kontrabøger som